

عنوان مقاله:

ارتباط نزدیک کردن عضله رکتوس ابدومینوس در حین سزارین با میزان درد بعد از عمل، ضخامت و فاصله عضلات جدار شکم

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 27، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نقیسه فقیه - استادیار گروه زنان و مامایی، مرکز پزشکی آموزشی درمانی آیت الله طالقانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

حمیرا علیاری - دستیار گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

صدیقه حسینی - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز پزشکی آموزشی درمانی آیت الله طالقانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

مینویغمایی - استاد گروه زنان و مامایی، مرکز پزشکی آموزشی درمانی آیت الله طالقانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فاطمه غیائی - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز پزشکی آموزشی درمانی آیت الله طالقانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به شیوع بالای سزارین و روش های انجام آن، مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط نزدیک سازی رکتوس در سزارین با درد بعد عمل، ضخامت و فاصله عضلات جدار شکم انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی کنترل شده در سال ۱۴۰۱ بر روی ۸۰ زن باردار کاندید سزارین مراجعه کننده به بیمارستان آیت الله طالقانی تهران انجام شد. افراد به روش تصادفی در دو گروه ۴۰ نفره مداخله (ترمیم عضله رکتوس) و کنترل قرار گرفتند. درد، ضخامت عضلات جدار شکم و فاصله عضلات رکتوس ارزیابی شد. درد بیماران در ۷۲ ساعت اول پس از ورود به ریکاوری (۱۲، ۲۴، ۷۲ ساعت پس از عمل) و نیز در هنگام خروج از بستر و در فاصله زمانی یک هفته بعد از عمل، با استفاده از شاخص دیداری درد (VAS) اندازه گیری شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۲۳) و آزمون های شاپیروویلک، تی، من ویتنی و کای دو انجام شد. میزان p کم تر از ۰۰۵/۰ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: شدت درد در گروه کنترل نسبت به مداخله، هنگام خروج از بستر (p=۰۰۱/۰) و زمان های ۱۲ ساعت (p=۰۰۱/۰)، ۲۴ ساعت (p=۰۰۱/۰)، ۷۲ ساعت (p=۰۰۱/۰) و یک هفته بعد (p=۰۰۱/۰) پایین تر بود. در گروه مداخله، نیاز به مسکن، بیش تر (p=۰۰۱/۰) و دیاستاز رکتوس در نواحی اپی گاستر (p=۰۰۱/۰) و هایپوگاستر (p=۰۰۱/۰) کم تر بود. نتیجه گیری: نزدیک سازی عضله رکتوس ابدومینوس در حین سزارین، باعث کاهش ضخامت عضلات جدار شکم و کاهش دیاستاز رکتوس می شود؛ اما از طرفی، میزان درد و نیاز به مسکن را افزایش می دهد.

کلمات کلیدی:

درد، دیاستاز رکتوس، رکتوس، سزارین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990810>

